

## ಓದುಗರ ವೇದಿಕೆ

ಹುಚ್ಚು ಓಟದ ವೇಗದ ಬಾಳಿನ  
ನಡುವೆಯೂ ಶಾಂತಿ  
ನಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು  
ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಎದ್ದೆದ್ದು ಬೀಳುತಿಹೆ, ಗುದ್ದಾಡಿ ಸೋಲುತಿಹೆ  
ಗದ್ದಲವ ತುಂಬಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗುತಿಹೆ.....

ವಿಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳು ಕಳೆದವು. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ತನ್ನ ಭಾಷು ಮೂಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ ಸುಮಾರು ಆರು ದಶಕಗಳುಳಿದವು. ಮನುಷ್ಯ ಮಾನವೀಯತೆ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ, ಹಣಗಳಿಸುವುದೇ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯ ಎಂದು ನಂಬಿಯಂತ್ರದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ದರಿಯರದೆ ಗಿರಿಯಿಲ್ಲ, ನೆರಳಿರದೆ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ  
ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ ಜನಜೀವನಗಳಿಲ್ಲ.

ಎಂದು ಡಿ.ವಿ.ಜಿಯವರು ಮಾನವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಇತಿ-ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತು ದೈವದತ್ತವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಶಾಂತಿಯ ಬದುಕು ನಡೆಸಬಹುದು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀಡುವ ವೇತನದಲ್ಲೇ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಉಳಿದ ಸಮಯವನ್ನು ಕುಟುಂಬದವರ ನೋವು ನಲಿವುಗಳಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ. 'ಆಸೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ' ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆಡಂಬರದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವನ್ನು ದುಡಿತಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸದೆ, ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಕುಟುಂಬದವರೊಡನೆ ಕಳೆಯುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. ನಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಪರಿಹಾರದೊಂದಿಗೆ ಜನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾವು ಸಂತ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕದೆ, ಸಂತ್ಯಾಸಿಯಿಂದ ಬದುಕುವುದೇ ಶಾಂತಿಯುತ ಜೀವನದ ಸುಖಮಾರ್ಗ.

ಬೆದಕಾಟ ಬದುಕೆಲ್ಲ; ಚಣಚಣವು ಹೊಸ ಹಸಿವು

ಅದಕಾಗಿ ಇದಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದಕಾಗಿ

ಅಧಿಕಾರ ಸಿರಿ ಸೊಗಸು ಕೀರ್ತಿಗಳ ನೆನೆದು ಮನ

ಕುದಿಯುತಿಹುದಾವಗಂ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ

-ಟಿ.ಎನ್. ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಗಲಗುರ್ಕಿ.

ಶಾಂತಿ- ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ. ಇದನ್ನು ಹಣದಿಂದ ಖರೀದಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ ಅನುಪಮ ದೈವೀ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಂತಚಿತ್ತನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಲೇಬೇಕಲ್ಲ? ಅಶಾಂತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಿರಲಾರದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ದಿವ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ ವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಖಂಡನೀಯ ಕೂಡ!

ಮಾನವ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿನ ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಪತಂಗವು ಬೆಳಕಿನತ್ತ ಧಾವಿಸುವಂತೆ ದಾವು ಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ! ಬುದ್ಧನು ಆಸೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಎಂದನು. ದುರಾಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಉದ್ವೇಗ, ಉನ್ಮಾದಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಶಾಂತಿ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ, ಸದ್ಗುಣಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಸರಳಜೀವನ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನ ಲಭ್ಯ. ಆದರೆ, ಬಹುಜನರ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದಾಗ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಅಡೆತಡೆಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ, ಲೋಕಗುರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುವಂತೆ "ದುರ್ಜನರಿಗೆ ದೂರದಿಂದಲೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಂಥವರಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದು." ಸುಳ್ಳಾದುವವರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಅಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಅಂತಹವರ ನಿಕಟಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ! ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಸಂಸಾರಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದರೂ ಶಾಂತಿಯ ಅಮೃತಕುಂಭವನ್ನು ಹೃದಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ, ಕಪಟಿಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರತೆಯಿರುವಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ ಶತಸ್ಥಿರ!! ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಗವಂತನು ಅಂಥವರನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಮುನ್ನಡೆಸಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವನು.

- ಸುಂದರಿ ಮಾದಪ್ಪ, ಕೊಡಗು

ಈಗ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕಿನತ್ತಲೇ ಮುಖ ಮಾಡಿರುವ ನಾವು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬದುಕು ನಿರಾಶೆಯನ್ನೇ ತರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕಂಡೂಕಾಣದಂತೆ ಆ ಬದುಕಿನತ್ತಲೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಪರ್ಯಾಸವೇ ಸರಿ! ಈಗ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಂಪಾದನೆಯ (ಹಣ, ಆಸ್ತಿ) ದಾಹ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಇಂದು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದನೆ ಬೇಕು, ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಮಂಗಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ಬದುಕು ಯಾಂತ್ರಿಕವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ಆದರೂ ಈ ತೆರನಾದ ಬದುಕೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಮನುಷ್ಯತ್ವದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏನನ್ನೂ ತೆರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದೇಕೋ

ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ! ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸ್ವಾರ್ಥದ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಇರುವುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಮಾನವನ ಬದುಕು ಎಷ್ಟೇ ಗಳಿಸಿದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಹಠಾಶೆ, ನೈರಾಶ್ಯ ಭಾವಗಳೇ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯನ್ನೇ ಕಾಣದಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡ ಮನ ರೋಸಿಹೋಗಿ, “ಎಲ್ಲಿ ಹೋದವು ಆ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ, ಸೌಹಾರ್ದದ ದಿನಗಳು?”- ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಬಯಸುವುದು ತಪ್ಪಾದೀತು ಎಂದುಕೊಂಡು ತಪ್ಪಾಗ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕೇ ಸರಿ ಎಂದು ನಾನೇನೂ ವಾದಿಸುತ್ತಾ, ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸತ್ಸಂಗ, ಹಾಗೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವಿಗಳು ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬರೆದಿರುವ ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳು, ಬಿಡಿಬರಹಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತ ಶಾಂತಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಇದು ಸಂತೋಷ ತಂದಿದೆ.

-ಶ್ರೀ ಶಂಕರೇಗೌಡ ತುಂಬಕೆರೆ, ಮಂಡ್ಯ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಂತ್ರ ಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭದ ಜೊತೆಗೆ ಸುಖದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಸಹ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದೇ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಿದೆ. ಈಗಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುವ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ದುರಾಸೆಯೂ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸುವವರೆಗೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತ ಜನರನ್ನು ಕಾಣ ಬಹುದೇನೋ!

ನಾನು ೧೯೬೪ ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಮಾಸಿಕ ಸಂಬಳ ೧೦೫ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ, ಆಗ ನಾನು, ನನ್ನ ತಾಯಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಹಾಗೂ ಸಹೋದರನಿಗೂ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಆಗ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನ ದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗಿನ ಜನರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಪಿಡ್ಡರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಬೇಕೆಂಬ ಅತಿಯಾಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

-ಟಿ.ಎನ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ, ಮೈಸೂರು

ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಬಂಧಕನಾಗಿ ಸುಮಾರು ೨೮ ವರ್ಷ ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಗ್ರಾಮದಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ದಿಲ್ಲಿಯಂತಹ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ.

ದಿಲ್ಲಿಯಂತಹ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಜೀವನವು ಸದಾ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಿಗುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ನನ್ನ ನಿತ್ಯ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಿಗೆ (ಜಪ, ಧ್ಯಾನ) ಕೂಡಾ ಸಮಯ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಾನು ನಿತ್ಯವೂ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ, ೨೦೦೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಯೋಜನೆಯ ಘೋಷಣೆಯಾದಾಗ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ (ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ೧೧ ವರ್ಷಗಳ ಸೇವಾಕಾಲ ಇದ್ದರೂ) ಸ್ವಯಂನಿವೃತ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮಂಗಳೂರಿನ ಸಮೀಪದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು, ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟದ ಸಣ್ಣ ಮಳಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವದರೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿಯವರ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿಯೇ ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು.

ಈ ಹಿಂದೆ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಂತಹ ಉದ್ದೇಗ ಮಾನಸಿಕ ಅಶಾಂತಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಜಪ, ಧ್ಯಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ನನ್ನ ಉದ್ದಿಮೆಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಪರಿ ಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ, ನಾವು, ಇಂದು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸಾರಿಕ ವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸು ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸರಳವಾದ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ದೇವರಲ್ಲಿರುವ ಅಗಾಧ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನನ್ನ ದೃಢವಾದ ಅನಿಸಿಕೆ.

-ಕೊಡಕ್ಕಲ್ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಭಟ್, ಮುಡಿವು ಕುರ್ನಾಡು, ದ.ಕ. ಜಿಲ್ಲೆ

ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಯವಾದ ಮಾನವ ದೇಹ ಒಂದು ಯಂತ್ರ. ಅದರೊಳಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗ ಉಪಾಂಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಕರಿಸದೇ ಇದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ದೇಹಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹತ್ತಿರ ವಾದ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸೂ ಕೆಡುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಯಂತ್ರಗಳೇ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಶ್ರಮ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ ಅತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸದೆ, ಆನಂದದಿಂದ ಇರಬೇಕು.

ಸದಾಶೋಚನೆ ಸದ್ಭಾವನೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಜಪ ಧ್ಯಾನ, ಸತ್ಸಂಗ, ಸಾತ್ವಿಕ ಜೀವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಒತ್ತಡವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೂ ಮನಸ್ಸೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗುಣಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ದೈವಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಆನಂದದಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಜೀವನ, ಯಜ್ಞವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವ ನೈತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಉತ್ತಮ ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧ, ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳ ಸಾರ್ಥಕ ಬದುಕು ನಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆ.

-ಲಲಿತ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಮೈಸೂರು

ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಕಾರೆಯ ಸೊಪ್ಪಾದರೂ ಕಾಯಿಕದಿಂದಲೇ ಬರಲಿ ಎಂದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಹಿಂದಿನವರು. ಇಂದು ನಮಗೇನಾಗಿದೆ? ಜೀವನ ಬರಡಾಗಿದೆ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ. ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರು ಹೇಳುವಂತೆ

ಹಳೆಯ ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಯಳಿಸಿಹೋಗಿವೆ ಮಾಸಿ  
ಸುಳಿದಿಲ್ಲವಾವ ಹೊಸ ದರ್ಶನದ ಹೊಳಪುಂ  
ಪಳಗಿದ ಮನೆ ಬಿದ್ದ ಕುಂಟ ಕುರುಡನ ತೆರದಿ  
ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಲೋಕ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ.

ಇಂದು ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹೋರಾಟಮಾಡಬೇಕು. ತೀವ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಿಯೂ ಬಹಳವಿದ್ದು, ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಸರಿ ಹೊಂದದೆ, ಸೂಕ್ತ ತರಬೇತಿಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೂ, ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಭಾವದಿಂದಲೂ, ಬಯಸಿದ್ದು ದೊರೆಯದಿದ್ದಾಗ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ, ಅಶಾಂತಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಅನುಕಂಪ, ಅನುರಾಗ ಬತ್ತಿಹೋಗಿ, ಭಾವನೆಗಳು ಬರಿದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಜೀವನದ ಪರಮಗುರಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಣಗಳಿಸುವುದು, ಐಶಾರಾಮಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಭೋಗಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು, ಆದಷ್ಟು ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯಿಂದ, ನಾನು, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ/ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳು, ಇದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂತೋಷವಷ್ಟೇ ಜೀವನದ ಏಕಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಚಿಕ್ಕ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಸ್ವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೂ, ಗುರು ಹಿರಿಯರಿಗೂ, ಬಂಧುಮಿತ್ರರಿಗೂ ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು

ಸಮಾಜದ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದು ದೂರದ ಮಾತಾಯಿತು. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು, ಯೋಚಿಸುವುದು ಧಿರೋ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು, ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ, ಅಧಿಕಾರ, ಅಂತಸ್ಸು, ಕೀರ್ತಿ, ಆಸ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ, ಅಶಿಸ್ತಿನ, ಅನೀತಿಯುತ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಇಂದು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದ ಆರೋಗ್ಯ ಬಹಳ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ೬೦ ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಭೀಕರವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆ, ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧತೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಸ್ಥಿರತೆ, ನೈತಿಕ ವಿಫಲತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಾವು ಸಫಲವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಗೇನು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೊರತೆಯಿರುವುದು, ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ, ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ, ಸರಳ, ಸಂತ್ಯಸ್ತ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ಜೀವನದ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯ, ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಾದ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಅನುಕಂಪ, ಅನುರಾಗ, ಆತ್ಮೀಯತೆ ಕಾಣೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ 'ಇವನಾರವ? ಇವನಾರವ? ಎಂದೆನಿಸದಿರಯ್ಯ. ಇವ ನಮ್ಮವ ಇವ ನಮ್ಮವ ಎಂದೆನಿಸಯ್ಯ.' ಇಂದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾದ ವಿಶ್ವಭಾತೃತ್ವ, ಸಹಬಾಳ್ವೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸರಳ ಜೀವನ, ಇತರರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿ, ಸಮಾಜದ ಸುಖವೇ ತನ್ನ ಸುಖವೆಂಬ ಮನೋಭಾವ-ಇವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರಾಚೀನ ವಾಣಿಯಂತೆ, "ಬಹುಜನ ಹಿತಾಯ, ಬಹು ಜನ ಸುಖಾಯ" ಎಂಬ ಧೈಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಇಂದಿನ ಜನರು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಸದ್ಯದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಡಾ. ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್, ಚೆನ್ನೈ  
(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

### ಪ್ರಪಂಚ ಯಂತ್ರ

ಈ ಪ್ರಪಂಚ-ಯಂತ್ರದ ಚಕ್ರಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡದೆ, ಅದರೊಳಗೇ ಇದ್ದು ಕರ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಂತ್ರದ ಒಳಗೇ ಇದ್ದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದರ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆ ಬರುವ ತಂತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

-ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ (ಕೃ.ಶ್ರೇ.೧.೧೨೦)